

[Christophersen.]

ge. Jeg synes i og for sig ikke, man kan gentage dem hyppigt nok i denne tid, for bag teksten ligger jo, at vi har et betalingsbalancunderskud, som er uhyggelig stort. Vi har netop i går fået Nationalbankens oplysninger om, at det i de første tre måneder af i år var på ca. 4 mia kr. I april måned er vi jo næppe sluppet med mindre end 1 mia kr., og det vil sige, at underskuddet i hele 1976 meget nemt kan blive 7-8 eller måske endda 8-9 mia kr. Til det beløb skal lægges behovet for at genfinansiere lån, betale renter og afdrag, og det vil kort sagt sige, at vi i 1976 skal ud på det internationale kapitalmarked og hente omkring en halv snes milliarder kroner. Det, som er det særdeles farlige, og det, som gør, at situationen måske er vanskeligere end nogen sinde tidligere, er, at det stort set må foregå ved, at staten optager lån, fordi vi nu ved, at de erhvervsmæssige, private, lånoptagninger er stagnerende. Derfor må den danske stat altså gå ud og optage lån af denne størrelsesorden.

Jeg vil godt gøre det klart, men jeg tror i og for sig ikke, det er en særlig kontroversiel bemærkning, at denne udvikling efter venstres opfattelse er aldeles uacceptabel, og at vi med stigende foruroligelse følger bevægelserne i valutatalle. Hele udviklingen skaber en overordentlig dystre baggrund for de absolut nødvendige drøftelser, som nu er kommet i gang om en samlet økonomisk løsning, og understreger behovet for, at man hurtigst muligt finder frem til et resultat.

Når vi alligevel kan gå ind for lovforslaget, må ministeren ikke opfatte det som andet og mere end en tilslutning fra vores side til, at regeringen i hvert fald får mulighed for at optage de fornødne lån i den forhåbentlig korte periode, som er tilbage, inden den økonomiske politik for en længere periode på en helt anden måde lægges fast og dermed også bringer et bedre og mere positivt perspektiv ind i valutaudviklingen. Vi er altså med på rammen, men i vores tilslutning ligger der ikke andet eller mere end det, jeg her har sagt.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke medvirke til, at regeringen og folketinget nu får mulighed for at udskyde løsningen af problemerne med yderligere nogle måneder.

Vi synes også, det er uansvarligt, i den grad ansvarsløst, at man nu sender folketinget hjem på en sommerferie og i hele denne lange periode bare sidder og laver lidt småsnak med nogle forligspartier, men i øvrigt intet som helst foretager sig til løsning af dette lands virkelig alvorlige problemer.

Vi ønsker at tvinge regering og folketing til at handle, til at foretage effektive foranstaltninger til forbedring af dette lands økonomi, og det skal ske nu. Derfor kan vi ikke medvirke til at give regeringen det pusserum, som den vil få ved, at den får mulighed for at optage dette statslån. Vi må derfor give lovforslaget en særdeles uvenlig behandling i udvalget.

Grøthe Philip (RV):

Baggrunden for lovforslaget er den særdeles dystre økonomiske situation, vi står i. Men som situationen ligger, mener vi, det er rigtigt at give regeringen den bemyndigelse, der søges om, og det kan vi i det radikale venstre tilslutte os.

Ømann (SF):

Når jeg nu tilslutter mig dette lovforslag, skal det ikke optages som en kærlighedserklæring og udtryk for tillid til regeringen i denne situation, men udelukkende som et udtryk for, at man kan se, at alternativet til at give regeringen lånemuligheder over for udlandet er at træffe andre foranstaltninger, som ville indskrænke købekraften og dermed skabe yderligere arbejdsløshed.

Hagen Hagensen (KF):

Da vi for kort tid siden skulle tage stilling til et forslag om en ramme på 2 mia kr. for udenlandske statslån, gjorde jeg nogle bemærkninger herom; det står i Folketingstidende for denne samling, sp. 6889. Jeg kan sådan set henholde mig til de bemærkninger dér, bortset fra den sidste, hvor vi siger, at vi accepterer forslaget, men advarer imod, hvad der fremover kan komme. Der har siden været både en finanslovdebat og i sidste uge også en økonomisk debat, hvor det fra vores side klart er blevet trukket op, at der må gøres noget ved tingene. Det synes vi ikke er kommet i gang endnu. Derfor var jeg glad for at høre i dag, at venstres ordfører egentlig så klart gav udtryk for, at den ikke går længere, men så forstår jeg